

BIBLIOTEKË

E

BIBLIOTEKA

854-1

B. S. S.

SHTETIT

GJIROKASTËR

SHOQËRË

SYSHKËNDI

891.983 -1

S

B55

BIBLIOTEKA E RINISË

BIJ TË SHQIPES
SYSHKËNDI

~~53623~~

~~BIBLIOTEKA E RINISË~~

17642

NËNËS SIME

Nëna ime, o parti,
që më more, më rrite në gji,
biri yt gjithmon' do t'jem,
do t'baj deken si me lemë.

Para armikut s'do t'përulem,
si lua' mbi te do t'sulem.
Sa her'ti të lshojsh kushtrim,
do t'përgjigjet gishti im.

Kjo asht fjala që premtova
n'gjirin tand kur u pranova.
Digjet bota, bahet tym,
por s'prapëson premtimi im.

Ndonse n'dallga un'kalova,
nanën kurr' nuk e harrova,
jo atë, që më bani e shkoi,
por atë që më edukoi.

Zanin «hakmarrje» do të ngre,
në qiell të shkojë tym'i zi,
për ata që ikën e shkuen,
të rit' e tyne nuk e gzuen.

Shkum' të dalë e uj' i zi
përmbi troje, mbi sergji;
vullkan bota le të ndizet
dersa armiku të përmbysset.

Shkodër, 29 gusht 1949

1) Kjo vjershë është kopjuar nga teksti origjinal, i cili ndodhet në muzeun e Ministrisë së Punëve të Brendshme.

HEROI I HESHTUN

Ai s'asht kalorës, që trokon plot bujë,
s'andrron t'i ngrenë
statujë,
nuk asht vigan legjendash,
div. . .

Ndërgjegjen ruen gjithmonë të qelibartë,
ai mban, si dekoratën ma të lartë,
emnin
punëtor operativ.

Pa ngranë ai rri, kur asht i urritun,
ai rri pa pi, kur asht i etshëm,
ai vetë e ka zgjedhë detyr'n e ndritun
të partizanit të përjetshëm.

S'e ka zili
ofiqin e të famshmit detektiv, —
ai mban emnin e thjeshtë e pa stoli:
punëtor operativ.

Në çerdhe t'ujqve i duhej ujk me u dukë,
urrejtje e dashuni n'krahnor me i strukë.

Ai nuk ka gojë,
kur duhet nga hareja të thërrasë,
kur zemra i dhemb,
duhet të qeshë,
të flasë...
Por, kur banditët ai përdhe i përplas,
detyrën ndaj Atdheut ka krye si ushtar,
veten e ndjen
të lumtun
e krenar,
që ka nderue të çelniktin kolektiv
emnin e shtrenjtë:
punëtor operativ.
Partia i dha synin si shkendi',
një popull i dha grushtin si tërmet;
po ta kërkojë Shqipnia,
ai ban fli
fëmijët e vet.
Me sy shqiponje ai Atdheun ruen,
ai veshin vë në tokë
e hapat e anmiqve kjartë i shquen,
me shpatë të mprehtë u pret kokë e çapokë,
planet ua hedh në erë me eksploziv,
ngadhnyjes nëpër duele del përherë
kundër agjentësh t'egër e finokë,
ngre lart fener
emnin:
punëtor operativ.

Del ngadhujmtar,
se çdo shqiptar, —
plaku i urtë njëqindvjeçar,
punëtorja, që sot normat kapërcen,
bariu vogëlush, që dhentë në mal mërzen, —
punëtor operativ veten e ndjen.

Si shtrëngim dore,
përçafim,
dëshroj kjo kangë të jetë për ty, vëlla,
në festën
tonë;
të jetë gjithnjë një i zjarhtë urim.
Sepse ka hak ma t'bukurin motiv
heroi i heshtun, që emnin ka:
punëtor operativ.

Llambro Ruci

DY PLAGË

Mirëmbërmani shokë,
mirëmbërmani shqiponja, që përgjoni errësirën,
dridhmën e erës, fëshfërimat e pëmëve.
hapat e armiqve muzgjeve.

Mirëmbërma ati im.

Unë sonte për ty do të tregoj,
ndonëse heshtja është e çmuar
tek ju, në Sigurim.

.

Ish dimër, viti 1943.

Qielli dridhej, lotonte. . .

Nga çdo vatër ngriheshin shtëllunga të zeza,
me gjymtyr' të frikshme të pushtonin horizontet,
dhe bashkë me to

ngriheshin lart në re

mallëkimet dhe grushtet e nënave tok shtrënguar.

Qielli lotonte,

ushtari gjerman të pafajshmin me kondak
në brinjë, në kokë e qëllonte.

Komisari çetën në mes të pyllit ka rreshtuar:
— Le të dalë nga radha një shok,
strofkat armike për të zbuluar!
Tridhjetë duar armët fort shtrëngojnë,
tridhjetë hapa rrahin njëheresh tokën e zjarhtë;
si një grusht i vetëm gjithë bashkë:
— Jemi gati dhe malet t'i rrëzojmë!

Vështirë e ka komisari të zgjedhë
mes trimave më trimin nga ata.
Dhe u nis partizani nëpër natë...
Fryn era, shiu e qëllon rreptë në fytyrë,
këmbadoras mes gurëve rrëshqiste.
Për Shqipërinë e lirë
asgjë në botë rrugën dot s'ja priste.

Ja postblloku me kryqin e thyer...
— Vështro, partizan!
Numëro grykat e zeza që nderen drejt qiellit...
Shokët presin sonte në mal.

Por krismat e thyen në mes numërimin,
në nishan vunë bustinën me yll të kuq.
Sa donte të derdhte urrejtjen partizani
mbi kopenë naziste, që pas tij po vinte!
Ja ndali dorën fjal'e komisarit:
— Qindra njerëz presin aty poshtë,

qindra zemra rrahin veç për ne.
Dhe në rënç diku përtokë,
gjeji forcat, veten mes armiqve mos e le.

Dhe arriti mes shokëve zvarrë-zvarrë.
Gjaku kraharorin e skuqte.
Ngriti kokën e foli dy fjalë:

— Lermëni mua,
merrni letrën nën këmishë, afër zemrës!

* * *

Nëndori erdhi në Shqipërinë tonë
një mëngjez, kur gjithë Atdheu shkëlqente
nga fishekzarët e fitores.

Beteja të reja çfaqeshin në horizonte
tok me muzgjet,
që donin me marka të huaja,
nga deti, ajri e toka,
të vinin pranë pozicioneve tona,
të ndiznin përsëri zjarret e botës së vjetër,
e botës që kish perënduar në nëndor.

Përsëri ish partizani maleve bridhte,
mes bandës me armiq ai heshtte,